

Fakmaðurin gjørdist fí

Siðiligur skóti, bersøgin búskaparfrøðingur og sannførdur sambandsmaður. Magni Laksáfoss er ein persónur við nógvum áhugamálum og hevur eftir bert stuttari tíð í sessinum sum figgjarmálaráðharri skapt kjak, um vit í góðum tíðum skulu raðfesta gransking hægri enn undir-sjóvartunnil til Sandoyinna. Sosialurin hevur hitt Magna Laksáfoss til eitt prát um Hvítubók, fyrimunin við at stilla upp í Havn, hví Føroyar skulu verða eitt valdømi og um tey ymsu sløgin av sambandsfólki

SAMRØÐA

Theodor E. D. Olsen
theodor@sosialurin.fo
Mynd: Sunva Lassen

Á Fróðskaparsetrinum skemta tey við, at hann fór út at keypa kakur til kaffi, men kom ongantíð aftur.

Skotbráíð, tú fært at taka av einum landsstýrissessi, kann vera stutt. Tað var tað eisini hjá Magna Laksáfoss, sum fyrri ikki so langari tíð síðani segði ja til at gerast figgjarmálaráðharri, eftir at hann fekk eina løtu at umráða seg í saman við sínum nærmastu.

Sum búskaparfrøðingur og limur í búskaparráðnum kom tað meira enn so fyrri, at hann tordi siga sína hugsan, hóast hann endaði í minniluta. Og eftir at hava verið landsstýrismaður í heilt stutta tíð er hann longu komin í andglettin, eftir at hann segði, at tað er best fyrri figgjarlógina, um vit biða nøkur ár við at gera tunnill undir Skopunarfirði.

Herfyri slapp hann nevniliga rættiliga at royna seg í Degi og viku, eftir at tingfólk og borgarar í Sandoyinni gjørdur vart við sína ónøgd við, at tey ongan tunnill skuldu fáa á hesum sinni. Magni Laksáfoss leyp tí ikki framav, men siðiliga og ópolemiskur grundgav hann fyrri sínum sjónarmiðum, meðan hann heldur fór eftir bóltinum enn manninum.

Men hevur tú altíð verið so siðiligur?

- Ja, tað eri eg nokk ikki tann rætti at spyrja um, sigur Magni Laksáfoss við

einum brosi, og hyggur yvir á konuna, Bodil, sum tó gevur manninum rætt í, at tað skal nógv til at fáa hann óðan.

Akademikarin tolir atfinningar

- Eg havi kanska ikki verið nóg leingi í politikki til tað, sigur tann nýggi figgjarmálaráðharrin skemtliga, tá vit tosa um at halda seg til málið og ikki langa út eftir persónum.

Í lötuni heldur hann summarfrí í heima í húsum í Streymnesi, men hann hevur tó sett seinna-partin av til eitt prát við Sosialin.

Magni Laksáfoss er tó skjótur at finna álvaran aftur og heldur, at tað man vera tann akademiska venjingin, sum ger, at hann kann sita róligur í einum sjónvarpsstudio og púra kaldur halda seg til sakina, hóast atfinningarnar regna oman yvir hann.

Hann heldur ikki, at tey, sum hava kritiserað hansara sjónarmið, hava víst á nakað argument fyrri at gera ein Sandoyartunnill júst nú, og sum búskaparfrøðingur veit Magni, at kritikkur ikki altíð er persónligur, men ofta er vendar móti sakini heldur enn einum sjálvum.

Spurdur, um hann sum sambandsmaður kann loyva sær at útseta ein sandoyartunnill, av tí at tað næstan ikki kemur fyrri, at Sambandsflokkurin fær umboð valt í oynni, sigur Magni við einum smíli, sum undirstríkar, at hann enn kanska er meira búskaparfrøðingur enn politikari:

- Eg hugsji ikki í hasum banunum. Til næsta val skal eg nokk hugsa soleiðis.

Lak millum teori og praksis

Sjálvur heldur Magni, at tað næstan var av tilvild, at hann fór at lesa búskaparfrøði. Familjan hevði lýsing-

arfyrirøku, og lítillátin fortelur hann, at foreldrini og tey trý systkini hava listað gávur og duga at tekna og mála, meðan hann dugdi at fáast við tøl.

Tá hann í 1990 søkti inn á universitetið í Keypmannahavn, setti hann kross við økonomi. Tá hann helt hann hetta vera virkisbúskap, men seinna fann hann útav, at tað snúði seg um tjóðarbúskap.

Hann var tó ov treiskur til at gevast, og í 1997 byrjaði so stríðið um spesiálið, greiðir hann frá. Tá høvdu Magni og Bodil bæði fingið eina dóttur og gift seg, so hann hevði ein steðg í lesnaðinum eina tíð, til hann læt serriðið inn í mars 1998 og gjørdist cand.polit.

Í lestrartíðini hevði hann mest lært um teir stóru búskapirnar hjá Bretlandi, Týsklandi og øðrum stórum londum. Men tá Magni skrivaði spesiáli um føroyskan búskap, fann hann útav, at tað viðhvørt lak millum teori

og praksis. Ástøðini um teir stóru búskapirnar hóskaðu ikki til smálandabúskapir sum tann føroyska, og hóast bókur vóru skrivaðir um økonomiir hjá smátjóðum, var hetta nakað heilt nýtt fyrri hann.

Sjálvberandi búskap heldur enn blokkniðurskurð

Eftir lokna útbúgving royndi Magni eitt sindur av hvørjum innan sítt fak. Hann starvaðist á Hagstovuni og var við til at skriva Hvítubók. Harafturat var hann í Grønlandi í tvey ár og arbeiddi fyrri ta sonevndu sjálvstýrisnevndina.

Spurdur, um tað ikki kann tykjast sum lagnunnar speisemi, at ein sambandsmaður hevur røkt hesi størv, sigur Magni, at tað var stórir munur á hesum uppgávuunum.

- Hvítubók snúði seg bara um blokkniðurskurð, sigur Magni, ið metir, at arbeids-

setningurin hjá grønlensku sjálvstýrisnevndini var munandi meira konstruktivur.

- Hann snúði seg, um hvussu vit gera ein sjálvstøðugan búskap, og tað er ein stórir munur.

Her slær Magni rimmarfast, at hann gongur inn fyrri hesum seinna arbeiðssetninginum, ið m.a. snýr seg um, hvørjar sektorar skulu útbyggjast og satsast uppá.

- Einku kemur av sær sjálvum. Neyð lærir nakna kvinnu at spinna, men spurningurin er, hvar hon spinnur, sigur Magni og sipar til, at fólk kunnu flyta av landinum, um onki virksemi er, og tí metir hann ikki, at inntøkur koma av sær sjálvur, um blokkurin verður niðurskorin. Tí er neyðugt fyrst at skapa vøkstur og gera búskapin sjálvberandi, metir hann.

Rokast heldur við rabarbur enn ritgerð

Magni sigur, at hann hevur